

Finansinspektionens föreskrifter och allmänna råd om skuldäckning i svenska försäkringsföretag;

FFFS 2011:20

Utkom från trycket
den 1 april 2011

beslutade den 17 mars 2011.

Finansinspektionen föreskriver¹ följande med stöd av 7 kap. 2 § försäkringsrörelseförordningen (2011:257), och lämnar allmänna råd.

1 kap. Tillämpningsområde och definitioner

Tillämpningsområde

1 § Försäkringsföretag ska tillämpa dessa föreskrifter.

Dock gäller kapitel 4–6 bara för försäkringsföretag som driver direkt försäkringsrörelse.

2 § Föreskrifterna innehåller bestämmelser om

– värdering av olika tillgångar och hur dessa tillgångar får användas för skuldäckning (2–7 kap.),

– de krav som ställs på det register och det särskilda register som ett försäkringsföretag enligt 6 kap. 30 § försäkringsrörelselagen (2010:2043) ska föra över sådana tillgångar som används för skuldäckning (8 kap.), och

– undantag från föreskrifterna (9 kap.).

Definitioner

3 § I dessa föreskrifter betyder

direktförsäkringsföretag: försäkringsföretag som driver direkt försäkringsrörelse,

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/68/EG av den 16 november 2005 om återförsäkring och om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG och 92/49/EEG samt direktiven 98/78/EG och 2002/83/EG (EUT L 323, 9.12.2005, s.1, Celex 32005L0068). Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/41/EG av den 3 juni 2003 om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut (EGT L 235, 23.09.2003, s. 10, Celex 32003L0041). Rådets direktiv 88/357/EEG av den 22 juni 1988 om samordning av lagar och författningar som avser annan direkt försäkring än livförsäkring, och med bestämmelser avsedda att göra det lättare att effektivt utöva friheten att tillhandahålla tjänster samt om ändring av direktiv 73/239/EEG EGT nr L 172, 4.7.1988, s. 13, Celex 388L0357), rådets direktiv 92/49/EEG av den 18 juni 1992 om samordning av lagar och andra författningar som avser annan direkt försäkring än livförsäkring samt om ändring av direktiv 73/239/EEG och 88/357/EEG (EGT nr L 228, 11.8.1992, s. 1, Celex 392L0049), rådets direktiv 92/96/EEG av den 10 november 1992 om samordning av lagar och andra författningar som avser annan direkt livförsäkring och om ändring av direktiven 79/267/EEG och 90/619/EEG (EGT nr L 360, 9.12.1992, s. 25, Celex 392L0096).

erforderliga upplysningar: sådana upplysningar som krävs för att ge en rättvis bild av skuldtäckningen och göra det möjligt att bedöma om placeringsreglerna är uppfyllda,

försäkringsföretag: försäkringsaktiebolag, ömsesidigt försäkringsbolag och försäkringsförening som meddelar direktförsäkring och/eller återförsäkring,

garanterade försäkringsåtaganden: andra försäkringsåtaganden än garanterad återbäring, villkorad återbäring och försäkringsåtaganden där försäkringstagaren står för risken,

garanterad återbäring: återbäring som garanteras i nominella eller reala belopp genom försäkringsavtal eller genom en ensidig utfästelse från företaget,

registret: det register som ett försäkringsföretag är skyldigt att föra enligt 6 kap. 30 § första stycket försäkringsrörelselagen (2010:2043),

specialföretag: ett företag enligt 1 kap. 12 § 4 försäkringsrörelselagen,

särskilda registret: det register som ett livförsäkringsföretag är skyldigt att föra enligt 6 kap. 30 § andra stycket försäkringsrörelselagen för de tillgångar som används för skuldtäckning i verksamhet som avser tjänstepensionsförsäkring,

tjänstepensionsverksamhet: verksamhet som avser tjänstepensionsförsäkring,

villkorad återbäring: sådan avtalad eller ensidigt utfäst återbäring som är villkorad av värdeförändringar och avkastning på tillgångar eller av ett visst försäkringstekniskt resultat där försäkringstagarna eller andra ersättningsberättigade står för risken, och

återförsäkringsbolag: ett försäkringsaktiebolag eller ett ömsesidigt försäkringsbolag som har fått tillstånd bara för rörelse som avser återförsäkring och som inte får driva annan rörelse än återförsäkringsrörelse och därmed sammanhängande verksamhet.

2 kap. Värdering till verkligt värde

1 § Bestämmelserna i detta kapitel gäller för ett försäkringsföretag.

2 § Verkligt värde enligt 6 kap. 27 § försäkringsrörelselagen (2010:2043) ska fastställas utifrån tillgångens marknadsvärde.

Allmänna råd

Allmänna bestämmelser om verkligt värde finns i lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag och i Finansinspektionens föreskrifter och allmänna råd (FFFS 2011:28) om årsredovisning i försäkringsföretag.

Vägledning för beräkning av verkligt värde för finansiella instrument finns även i IAS 39 Finansiella instrument: Redovisning och värdering punkt 48–49 och i dess bilaga Vägledning vid tillämpning punkt VT69–VT82.

Derivat som påverkar värdet av skuldtäckningstillgångar får beaktas vid värderingen av skuldtäckningstillgångarna.²

3 kap. Värdet av fastigheter, tomträtter och byggnader i skuldtäckningen

1 § Bestämmelserna i detta kapitel gäller för ett försäkringsföretag.

2 § Fastigheter, tomträtter och byggnader får för skuldtäckning redovisas till högst den andel av verkligt värde som anges nedan.

a) Jordbruks-, bostads-, kontors- eller affärsfastighet och motsvarande tomträtt får redovisas till högst 70 procent av verkligt värde.

b) Fastighet som, helt eller delvis, är inrättad för industriell verksamhet och motsvarande tomträtt får redovisas till högst 60 procent av verkligt värde.

c) Andra fastigheter och tomträtter får redovisas till det värde som Finansinspektionen fastställt i det enskilda fallet.

3 § Ett försäkringsföretag ska när det beräknar värdet på fastigheter dra av ett belopp som motsvarar summan av inteckningar som faktiskt utnyttjas som säkerhet, och lägga till 15 procent av denna summa.

4 kap. Panträtt i fastighet eller tomträtt

1 § Ett direktförsäkringsföretag ska tillämpa bestämmelserna i detta kapitel. De gäller dock inte för tillgångar som svarar mot försäkringstekniska avsättningar i verksamhet avseende tjänstepensionsverksamhet. Bestämmelserna gäller inte heller för tillgångar som svarar mot avsättningar för villkorad återbäring och för försäkringsåtaganden där försäkringstagaren bär placeringsrisken.

2 § För att en skuldförbindelse enligt 6 kap. 3 § 16 försäkringsrörelselagen (2010:2043) ska få användas för skuldtäckning krävs att panträtt till säkerhet för skuldförbindelsen ligger inom de värden som anges i 3 kap. 2 § dessa föreskrifter.

3 § För en panträtt i fastighet eller tomträtt får taxeringsvärdet för fastigheter eller tomträtter användas, om det är uppenbart att fastigheten vid en särskild värdering skulle få ett värde som är högre än taxeringsvärdet. För en industrifastighet krävs dock alltid att en särskild värdering utförs.

5 kap. Utländska stater, utländska centralbanker och internationella organisationer

1 § Ett direktförsäkringsföretag ska tillämpa bestämmelserna i detta kapitel. De gäller dock inte för tillgångar som svarar mot försäkringstekniska avsättningar i verksamhet avseende tjänstepensionsverksamhet. Bestämmelserna gäller inte heller för tillgångar som svarar mot avsättningar för villkorad återbäring och för försäkringsåtaganden där försäkringstagaren bär placeringsrisken.

² Jfr 6 kap. 32 § försäkringsrörelselagen.

2 § De utländska stater som kan godtas vid tillämpningen av 6 kap. 3 § 2, 3, 8 och 10–13 försäkringsrörelselagen (2010:2043) är

- medlemsstater inom EES, eller
- någon av följande stater: Australien, Japan, Kanada, Mexiko, Nya Zeeland, Saudiarabien, Schweiz, Sydkorea, Turkiet eller USA.

3 § Med *utländsk centralbank* enligt 6 kap. 3 § 2 försäkringsrörelselagen (2010:2043) avses en centralbank i någon av de stater som anges i 2 §.

4 § Med *internationell organisation* enligt 6 kap. 3 § 4 (2010:2043) avses en internationell organisation i vilken minst en av de stater som anges i 2 § är medlem.

Allmänna råd

Exempel på internationella organisationer, som svarar för obligationer eller andra skuldförbindelser som kan användas för skuldtäckning, är Världsbanken, Internationella Valutafonden (IMF), Europeiska Investeringsbanken och Europeiska Gemenskapen.

Ett försäkringsföretag bör samråda med Finansinspektionen innan det använder skuldförbindelser som utfärdats av andra internationella organisationer än dessa för skuldtäckning.

6 kap. Hantering av valutakursrisk

1 § Ett direktförsäkringsföretag ska tillämpa bestämmelserna i detta kapitel. De gäller dock inte för tillgångar som svarar mot försäkringstekniska avsättningar i verksamhet avseende tjänstepensionsverksamhet. Bestämmelserna gäller inte heller för tillgångar som svarar mot avsättningar för villkorad återbäring och för försäkringsåtaganden där försäkringstagaren bär placeringsrisken.

Matchning och annan säkring av valutakursrisk

2 § Vid skuldtäckning av försäkringstekniska avsättningar för egen räkning, ska åtaganden som är betalbara i en viss valuta motsvaras av tillgångar i samma valuta. Skuldtäckningen kan även göras med tillgångar som kan realiseras i samma valuta utan risk för valutakursförlust. De krav som ställs i 3–9 §§ ska vara uppfyllda vid varje tidpunkt. Ett direktförsäkringsföretag får dock utnyttja en rimlig anpassningstid för att undvika onödiga valutakursförluster.

Aktier och andelar som tas upp till handel på en reglerad marknad, handelsplattform eller en annan marknadsplats utanför EES, ska anses vara uttryckta i valutan i det land där marknadsplatsen är belägen. Andra aktier och andelar ska anses vara uttryckta i valutan i det land där emittenten har sitt huvudkontor.

En tillgång kan anses realiserbar utan risk för valutakursförlust om ett försäkringsföretag använder sig av valutasäkring.

Allmänna råd

Ett avtal som innebär valutasäkring bör regelbundet handlas på en reglerad marknad eller vara upprättat med en motpart som har hög kreditvärdighet.

Det bör framgå av skuldtäckningsregistret om tillgångarna har valuta-säkrats.

För aktier och andelar bör företaget göra en helhetsbedömning av hur skuldtäckningen påverkas av förändringar i valutakurser.

3 § För varje valuta gäller att högst 20 procent av ett företags försäkringstekniska avsättningar för egen räkning som avser denna valuta, får skuldtäckas med tillgångar i andra valutor.

Bestämning av valuta för åtagandet

4 § När åtagandet enligt försäkringsavtalet är uttryckt i en viss valuta, ska ett direktförsäkringsföretags förpliktelser anses betalbara i samma valuta. Om åtagandet enligt ett skadeförsäkringsavtal inte är uttryckt i någon viss valuta, ska företagets förpliktelser anses betalbara i valutan i det land där risken är belägen.

Företaget får dock välja den valuta i vilken premien är angiven, om det finns godtagbara skäl för ett sådant val. Så kan vara fallet om det vid avtalets ingående framstår som sannolikt att försäkringsersättning kommer att utbetalas i premiens valuta och inte i valutan i det land där risken är belägen.

5 § Den valuta i vilken försäkringsersättningar ska betalas får förutsättas vara antingen den valuta som används med stöd av skadestatistik eller, i avsaknad av sådan statistik, valutan i det land där direktförsäkringsföretaget är etablerat, vad gäller

- a) avtal som avser risker som kan hänföras till försäkringsklasserna 4–7, 11 och 12 samt, vad gäller produktansvarighet, försäkringsklass 13,
- b) avtal som avser risker som kan hänföras till övriga försäkringsklasser då ersättningen utifrån riskens art ska betalas i en annan valuta än den som skulle väljas vid tillämpning av ovan nämnda regler.

6 § När ett försäkringsfall som avser skadeförsäkring har anmälts till ett försäkringsföretag och ersättningen är betalbar i en viss angiven valuta, annan än den som skulle gälla vid tillämpningen av 4 eller 5 §, ska företagets förpliktelser ändå anses vara betalbara i den förstnämnda valutan.

Detta gäller särskilt om valutan i vilken ersättningen ska betalas har fastställts genom ett domstolsavgörande eller genom en överenskommelse mellan direktförsäkringsföretaget och försäkringstagaren.

7 § När ett försäkringsfall avseende skadeförsäkring värderas i en valuta som på förhand är känd av försäkringsföretaget, men som är en annan än den valuta som skulle gälla vid tillämpning av 4, 5 eller 6 §, får företaget anse sina förpliktelser vara betalbara i den förstnämnda valutan.

Skuldtäckning i annan valuta än den som gäller för åtagandet

8 § Försäkringstekniska avsättningar behöver inte täckas med valutamatchande tillgångar om bestämmelserna i 4–7 §§ skulle medföra att ett försäkringsföretag tvingas ha sina tillgångar i en valuta som inte motsvarar mer än sju procent av tillgångarna i andra valutor, svenska kronor inräknat.

9 § Försäkringstekniska avsättningar som avser åtaganden i annan valuta än någon av EES-ländernas valutor får skuldtäckas enligt 2–7 §§ med tillgångar som inte är

betalbara i denna valuta, om valutan är olämplig för skuldtäckning på grund av att den är

- a) reglerad,
- b) underkastad väsentliga överföringsbegränsningar, eller
- c) olämplig av andra skäl som liknar dem som anges i a eller b.

7 kap. Värdepapper och skuldförbindelser utgivna av specialföretag

1 § Bestämmelserna i detta kapitel gäller för ett försäkringsföretag. De gäller dock inte skuldtäckning av åtaganden som avser tjänstepensionsförsäkring, villkorad återbäring och försäkringsåtaganden där försäkringstagaren bär placeringsrisken.

2 § Obligationer eller andra skuldförbindelser, och aktier eller andra värdepapper som är utgivna av ett specialföretag som är auktoriserat i ett annat land inom EES får användas för skuldtäckning under de förutsättningar som anges i 3–7 §§.

3 § Obligationer eller andra skuldförbindelser utgivna av specialföretag får användas för skuldtäckning endast om dessa värderats till minst A eller motsvarande av ett externt kreditvärderingsinstitut.

Värderingen ska ha utförts av ett institut som är godkänt av tillsynsmyndigheten i specialföretagets hemland.

4 § Ett försäkringsföretag får för obligationer eller andra skuldförbindelser som är utgivna av specialföretag, redovisa skuldtäckning till högst 50 procent av verkligt värde.

5 § Obligationer eller andra skuldförbindelser utgivna av specialföretag får motsvara högst tio procent av det belopp som ska skuldtäckas.

6 § Värdet av obligationer eller andra skuldförbindelser utgivna av samma specialföretag får motsvara högst fem procent av det belopp som ska skuldtäckas, om placeringen utgörs av obligationer eller andra skuldförbindelse. Begränsningen ska också tillämpas på motsvarande sätt för grupper av emittenter eller låntagare med inbördes anknytning.

7 § Aktier eller andra värdepapper än de som anges i 2–6 §§ och som är utgivna av specialföretag, får användas för skuldtäckning om Finansinspektionen medger detta i det enskilda fallet.

8 kap. Skuldtäckningsregister

Tillämpningsområde

1 § Bestämmelserna i detta kapitel gäller för ett direktförsäkringsföretag vid skuldtäckning av

1. garanterad återbäring och garanterade försäkringsåtaganden avseende livförsäkringsverksamhet utom tjänstepensionsverksamhet enligt 3–10 och 12–16 §§,
2. garanterad återbäring och garanterade försäkringsåtaganden avseende tjänstepensionsverksamhet enligt 3-11 §§ första stycket och 13–16 §§,
3. villkorad återbäring och försäkringsåtaganden där försäkringstagaren står risken utom tjänstepensionsverksamhet enligt 3–10 och 16 §§,

4. villkorad återbäring och försäkringsåtaganden där försäkringstagaren står risken avseende tjänstepensionsverksamhet enligt 3–10 §§, 11 § andra stycket och 16 §,
5. övrig försäkring enligt 3–9 och 12–16 §§.

2 § Återförsäkringsbolag ska tillämpa 3–9 och 16 §§.

Allmänna krav på skuldtäkningsregister

3 § Bestämmelserna avser såväl det register som ett försäkringsföretag är skyldigt att föra över sådana tillgångar som används för skuldtäckning, som det särskilda register ett livförsäkringsföretag som meddelar tjänstepensionsförsäkring ska föra över sådana tillgångar som används för skuldtäckning avseende tjänstepensionsverksamhet.

Allmänna råd

Ett försäkringsföretag bör upprätta en skriftlig skuldtäckningspolicy. Den bör bland annat innehålla uppgifter om

- internt önskvärd skuldtäckningsgrad, samt
- hur ofta interna skuldtäckningsrapporter ska tas fram och vilka omständigheter (till exempel nya affärer, stora skador och kursfall) som kan föranleda tätare rapportering för att kontrollera att skuldtäckningen är tillräcklig.

Styrelsen eller verkställande direktören bör utse en skuldtäckningsansvarig person och se till att det finns en skriftlig instruktion för den skuldtäckningsansvarige. Instruktionen bör beskriva den skuldtäckningsansvariges arbetsuppgifter samt ansvar och befogenheter.

4 § Registret ska föras på papper eller elektroniskt medium. Hanteringen av registret ska uppfylla höga krav på säkerhet mot skada till följd av brand eller andra orsaker. Registret får bestå av separata delregister.

Allmänna råd

Skuldtäckningspolicyn bör definiera vilket tillgångsregister och vilka delregister eller underregister som skuldtäckningsregistret består av.

Den skuldtäckningsansvarige personen eller en annan person bör ansvara för skuldtäckningsregistret. Ansvaret bör framgå i en instruktion. Försäkringsföretaget bör som ett led i sin interna styrning och kontroll säkerställa att skuldtäckningsregistret förs löpande och på rätt sätt.

Det bör framgå av registret var tillgångarna för företagets skuldtäckning förvaras och var företagets redovisning finns.

Försäkringsföretaget bör säkerställa att det har tillgång till skuldtäckningsregistret. Om företaget lägger ut registerföring till tredje man (outsourcing), bör det tydligt framgå av uppdragsavtalet att uppdragsgivaren har äganderätt till registret.

Upplysningar om registret bör inom rimlig tid kunna lämnas dels till en revisor utsedd av bolagsstämman eller på annat sätt, dels till en revisor som Finansinspektionen har förordnat.

Det är viktigt att registret är ändamålsenligt och tydligt utformat så att det är enkelt att granska uppgifterna.

5 § Registret ska hållas tillgängligt för Finansinspektionen. Om registret inte längre kan föras på avsett sätt, eller om registret inte upptar tillgångar som minst motsvarar det belopp som ska skuldtäckas, ska detta omedelbart anmälas till Finansinspektionen.

6 § Registerförda tillgångar ska förvaras eller, när detta inte är möjligt eller lämpligt, redovisas på ett sådant sätt att ett försäkringsföretag genast kan göra en inventering.

7 § Registret ska innehålla sådana uppgifter om de enskilda tillgångarna så att dessa entydigt kan identifieras.

Förutom aktuellt värde i svenska kronor enligt 2 kap. eller 3 kap. ska registret eller underregistret minst innehålla följande:

1. för obligationer och andra skuldförbindelser samt för aktier och andelar uppgifter om en emittent eller utfärdare och eventuella identifikationsbegrepp,
2. för medel på konto i bank uppgifter om kontoförande bank och kontonummer,
3. för fastigheter, tomträtter och byggnader uppgifter om beteckning, typ av fastighet, värde enligt senaste värdering, summan av utnyttjade inteckningar samt ägarförhållanden,
4. för andelar i investeringsfonder och i sådana fondföretag som avses i 1 kap. 7 § lagen (2004:46) om investeringsfonder och placeringar hos utländska fondförvaltare, fondens namn samt förvaltarens namn och säte,
5. för återförsäkringsgivares fordran uppgift om det avgivande försäkringsföretaget (cedenten) och hur fordran placerats,
6. för andra tillgångar uppgifter om emittent, utfärdare eller annan motpart och eventuella identifikationsuppgifter.

Allmänna råd

Uppgifter om en emittent eller en utfärdare bör anges på ett klart och tydligt sätt och vara lättillgängliga för den som ska använda registret.

8 § En säkerhet som ställts för skuldförbindelser som används för skuldtäckning ska anges i registret, så att den entydigt kan identifieras.

9 § Upplysningar om derivatavtal som påverkar värdet av skuldtäckningstillgångarna ska antecknas i registret.

Register för livförsäkringsföretag

10 § Registret och det särskilda registret ska dels föras separat, dels visa skuldtäckningen för följande slag av avsättningar:

- a) garanterad återbäring och garanterade försäkringsåtaganden,
- b) villkorad återbäring och försäkringsåtaganden där försäkringstagaren står för risken.

Tjänstepensionsverksamhet

11 § Det särskilda registret avseende garanterad återbäring och garanterade försäkringsåtaganden ska innehålla erforderliga upplysningar om tillgångarnas värdefördelat så att avstämning kan göras mot 6 kap. 14 § försäkringsrörelselagen (2010:2043).

Det särskilda registret avseende avsättningar för villkorad återbäring och försäkringsåtaganden där försäkringstagaren står för risken, ska innehålla erforderliga upplysningar om tillgångarnas värde fördelat så att avstämning kan göras mot 6 kap. 14 § 3 och 4 försäkringsrörelselagen.

Fördelning av tillgångarnas värde på tillgångsslag

12 § Erforderliga upplysningar ska finnas tillgängliga om tillgångarnas värde ska fördelas på följande sätt:

- a) tillgångar som anges i 6 kap. 3 § 1–7 försäkringsrörelselagen (2010:2043),
- b) tillgångar som anges i 6 kap. 3 § 8–11 försäkringsrörelselagen, med specifikation av placeringar enligt 3 § 11,
- c) tillgångar som anges i 6 kap. 3 § 12 samma lag inklusive förlagsbevis och förlagsandelsbevis som har getts ut av samma emittenter,
- d) tillgångar som anges i 6 kap. 3 § 13 och 15–16 samma lag inklusive förlagsbevis och förlagsandelsbevis som har getts ut av samma emittenter,
- e) tillgångar som anges i 6 kap. 3 § 17 samma lag,
- f) tillgångar som anges i 6 kap. 3 § 18 samma lag,
- g) tillgångar som anges i 6 kap. 3 § 20–21 samma lag, och
- h) övriga slag av tillgångar för vilka företaget fått Finansinspektionens medgivande att använda för skuldtäckning.

Förlagsbevis och förlagsandelsbevis ska endast medräknas under c och d.

Värdet av tillgångar som ägs via dotterföretag vilka har till uppgift att äga tillgångar som avses i 6 kap. 3 § försäkringsrörelselagen, eller andelar i värdepappersfonder och utländska fondföretag ska fördelas på underliggande tillgångsslag enligt 6 kap. 4 § andra stycket respektive 12 § tredje stycket samma lag.

Allmänna råd

Om företaget, genom ett eller flera holdingbolag, äger aktier och andelar i företag som har till uppgift att direkt eller indirekt äga tillgångar som avses i 6 kap. 3 § försäkringsrörelselagen, fördelas värdet av sådana aktier och andelar på samma sätt på underliggande tillgångsslag enligt 12 § och på enskilda underliggande placeringsrisker enligt 13 §.

Fördelning på enskilda placeringsrisker

13 § Registret ska innehålla erforderliga upplysningar om värdet av varje enskild placering. Placeringarna ska vara grupperade så att avstämning kan göras mot 6 kap. 14–17 § försäkringsrörelselagen (2010:2043).

Värdet av aktier och andelar i dotterföretag, vilka har till uppgift att direkt eller indirekt äga tillgångar, ska inräknas och fördelas enligt ovan, med hänsyn till enskilda underliggande placeringsrisker.

Grupper av enskilda emittenter, eller låntagare med inbördes anknytning, ska behandlas som en enskild emittent eller låntagare i enlighet med 6 kap. 15 § försäkringsrörelselagen.

Fördelning på geografiska områden

14 § Erforderliga upplysningar ska finnas tillgängliga om hur de tillgångar som används för skuldtäckning är lokaliserade, varvid en uppdelning av tillgångarna ska göras specificerat för varje enskilt land.

Allmänna råd

Äganderätt som endast finns som en notering i ett register (för t.ex. obligationer eller aktier) får anses finnas där registret förs.

Om en tillgångs faktiska lokalisering eller belägenhet inte kan bestämmas eller inte är ett relevant begrepp bör den ort där betalning eller inlösen av motsvarande fordran kan ske, eller förväntas kunna ske, vara vägledande för bestämmande av lokaliseringen.

Fördelning i enskilda valutor

15 § Erforderliga upplysningar ska finnas tillgängliga om hur de tillgångar som används för skuldtäckning fördelas på enskilda valutor. Dessa ska fördelas så att det framgår att kraven i 6 kap. om hantering av valutakursrisk är uppfyllda.

Värdet av en fastighet, tomträtt eller byggnad ska anges i det lands valuta där tillgången är belägen. Redovisning av valutafördelning ska göras i det fall tillgångarna är uttryckta i mer än en valuta. Av upplysningarna ska också framgå om en tillgång har gjorts betalbar i en viss valuta med hjälp av avtal om valutasäkring.

Uppgifter om försäkringstekniska avsättningar

16 § Det ska finnas erforderliga upplysningar om de uppskattade försäkringstekniska avsättningarna för egen räkning, med tillägg av värdet av en reservdeposition som en återförsäkringsgivare har ställt hos företaget enligt 6 kap. 1 § försäkringsrörelselagen (2010:2043). Uppgifterna ska fördelas med hänsyn till

1. i vilket land risken är belägen när det gäller skadeförsäkring,
2. var verksamheten utövas när det gäller livförsäkring, och
3. den valuta i vilken försäkringsåtagandet har gjorts.

Allmänna råd

Den eller de aktuarier som är registrerade hos Bolagsverket bör ansvara för uppskattningen av de försäkringstekniska avsättningarna.

9 kap. Undantag

1 § Finansinspektionen beslutar om undantag från dessa föreskrifter, om det finns särskilda skäl.

1. Dessa föreskrifter träder i kraft den 1 maj 2011, då Finansinspektionens föreskrifter och allmänna råd (FFFS 2008:7) om skuldtäckning i svenska försäkringsföretag och tjänstepensionskassor ska upphöra att gälla.

2. I fråga om understödsföreningar som med stöd av 7 § lagen (2010:2044) om införande av försäkringsrörelselagen (2010:2043) får fortsätta att utöva verksamheten eller är under likvidation, gäller den gamla författningen.

MARTIN ANDERSSON

Birgitta Niblaeus